

LUMINIȘUL

Andreionthepoetry

Am luat în piept poteca s-o respir,
Cu toate că știam ce hopuri are,
Ce-ntortocheate coturi și ce fiare
Pândeau după oricare-al ierbii fir.

Voiam s-ajung în vechiul luminiș
Săpat cu răni adânci de sacrificiu
De orgolioșii ce-și fac un deliciu
Din a-l brăzda cu-al plugului tăiș...

Am auzit că-acolo se găsește
Doar liniște trăindă de mirare
Și mintea se topește în uitare,
Iar inima acolo se-ntărește...

Și am ajuns la marginea pădurii,
Văzând lumina din poiana largă
În care stă tot răul să se spargă,
Dând loc iubirii-n detrimentul urii!

Ce încântat am fost de fuga-mi iute
Din lumea ce ostil își toacă ființa,
Nemaivăzând care-i e trebuința!
Și relele păreau a fi pierdute...

Dar când să calc cu sufletu-n lumină,
Nori grei și negri-au răbufnit în tunet,
Plouându-și cu mândrie și răsunset
Un râs amarnic și găsindu-mi vină...

Aștept să treacă ploaia biciuindă
Facându-mi adăpost din rugăciune,
Uitându-mă spre-a cerului genune
Ca într-un lac cu turbure oglindă...